

Právo 30. 3. 2007

Uzunoglu
Skandální chyby, povrchní odsudky
Petr Uhl

Vykonaná vazba 31 měsíců by byla i pro státního zástupce, který u Obvodního soudu pro Prahu 4 nyní zastupoval obžalobu proti Yektovi Uzunogluovi, dostatečným trestem. Část žalované činnosti už nebylo možno po 12 letech prokázat a Uzunoglu dostal včera 24 měsíců podmíněně na pět let. Odvolal se.

Soud to sice neřekl, ale pochybení policie a státního zastupitelství a průtahy byly v této trestní věci skandální, byly i pokusy o podvržení důkazů.

Případ se táhne od roku 1994, kdy našli v kanceláři, kde podnikatel Uzunoglu ubytoval své zaměstnance, ztýraného Turka. Uzunoglu tehdy obvinili z přípravy dvou vražd a trestných činů vydírání, omezování osobní svobody a podvodu. Po procesních zmatcích byla nová obžaloba podána v roce 2000, soudní řízení začalo v roce 2001.

Turecko, jehož býval Uzunoglu občanem a kde žili svědci a další obžalovaní, ale odmítlo stíhání převzít. Pak zase nejezdili z Turecka svědci. Proces se protahoval i kvůli obstrukcím obžalovaného. Předseda senátu soudu pro Prahu 4 Vítězslav Rašík, který včera vynesl rozsudek, řízení v roce 2003 jako nepřipustné kvůli délce řízení zastavil, ale Městský soud v lednu 2004 nařídil, aby pokračovalo. Uzunoglu vystudoval v 70. letech v Praze medicínu, v roce 1979 byl vyhoštěn. Pak žil v Německu, které mu udělilo občanství, ve Francii a po roce 1989 opět v Praze. Do Turecka vyvážel motorová vozidla, byl generálním zástupcem firmy ŠkodaPraha pro Střední východ a financoval přednášky Václava Klause. ODS tehdy zdarma získala 30 tisíc výtisků knihy Ekonomické perspektivy ČR, jejímiž spoluautory byli i on a Klaus. Zakládal obchodně-výrobní společnosti v ČR, v Německu i Turecku. Obvinění bylo přes průtahy prověřováno, zůstalo jen to, kdy zjištěné skutečnosti odůvodňovaly závěr, že se skutek stal, je trestným činem a dopustil se ho Uzunoglu. O jeho vině v případě týrání z roku 1994 musel rozhodnout soud.

Pak se ale začali ozývat Uzunogluovi stoupenci, od Františka Janoucha až po Václava Havla, i ten se připojil k solidární hladovce. Janouch mluvil o jeho případu i na slavnostním večeru k 30. výročí Charty 77, propagoval tam jeho nevinu, i když Uzunoglu neměl s Chartou nic společného. Loni se Uzunoglu stal laureátem Ceny Františka Kriegla, kterou uděluje Nadace Charty 77 za občanskou statečnost.

Za Uzunoglu se bere i předsedkyně Českého helsinského výboru Libuše Šilhánová. „Nezabýváme se případem z hlediska viny či nevinu,“ uvedl výbor v roce 1996, kdy protesty proti průtahům a vadám řízení byly na místě. Škoda že tento výbor, který je také „dítětem“ Charty 77, žádá nyní i stažení (?) obžaloby a prohlášení (!) jeho nevinu. Petice Žalujeme přirovnala loni Uzunogluovu věc k Dreyfusově aféře!

Uzunoglu říká, že je obětí spiknutí zosnovaného jeho bývalou obchodní konkurencí. Policie, státní zastupitelství i soudy se prý vzájemně kryjí. Požaduje i potrestání soudce Rašíka. Obžalovaný se podle zákona smí hájit jakýmkoli způsobem, ale občan může v právním státě hájit jen jeho právo na řádný proces a na přiměřenou dobu jeho konání. I soudce je jen člověk a zastrašit ho lze. Byl by to ale trestný čin.

Janouchova slova na oslavě Charty 77 ukazují, že ochráncům Uzunoglu jde o odhalení české justice jako shnilé. Jeden účastník hladovky o tom napsal: „Hladovíme proto, abychom upozornili představitele státu na obecný rozklad a neřád v policii a justici, MUDr. Uzunoglu je jen jedním z příkladů nefunkčnosti celého polistopadového systému trestního řízení!“ Možná i nedemokratičnosti celého režimu. I na takový názor má občan právo, spousta lidí kvůli němu nechodí ani k volbám. Je smutné, přidávají-li se k takovým povrchním odsudkům i chartisté.

Petr Uhl